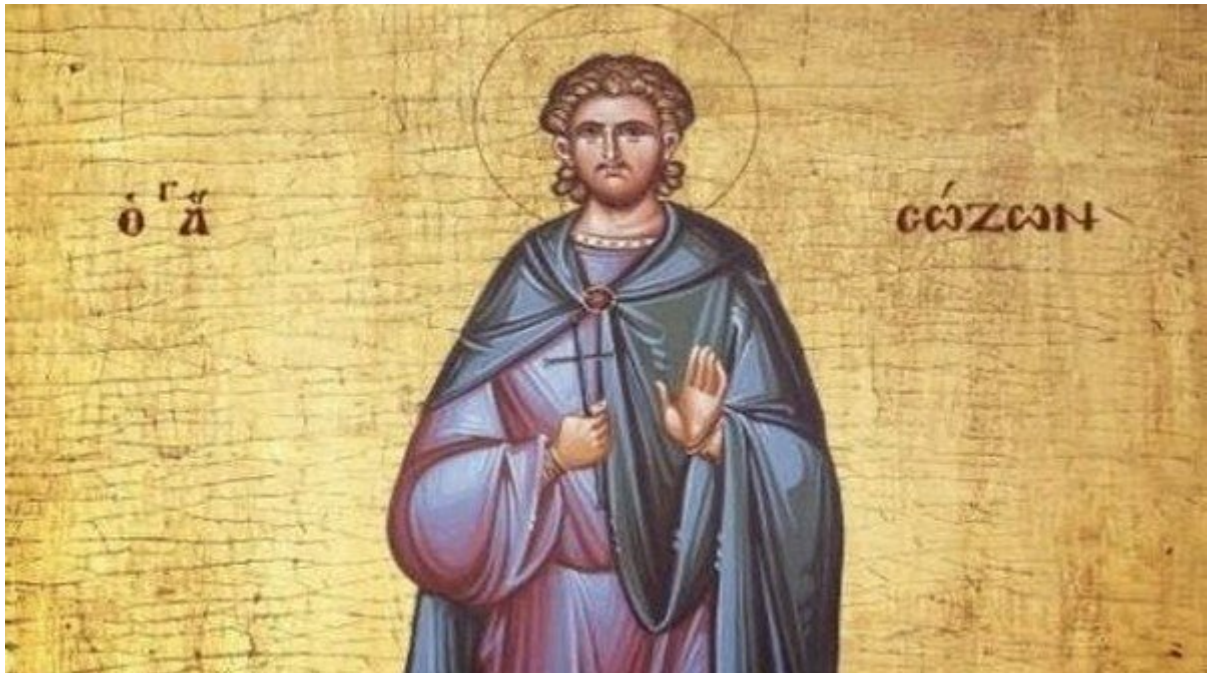

Άγιος Σώζων

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Άγιος Σώζων τιμάται κάθε χρόνο από την Εκκλησία μας στις 7 Σεπτεμβρίου και είναι ο Πολιούχος της Λήμνου

Αποτμήματα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου φυλάσσονται στις Μονές Σταγιάδων Καλαμπάκας, Παναγίας Κρεμαστής Ηλείας και Κύκκου Κύπρου.

Ἄντειχε Σώζων σώματος πρὸς αἰκίας,
Πρὸς τὸν μόνον σῶζοντα τὴν ψυχὴν βλέπων.
Ἐβδομάτη Σώζων θάνε, τυπτόμενος χροῶ λαμπρόν.

Ο Άγιος Σώζων έζησε στα τέλη του 3ου αιώνα μ.Χ. Πατρίδα του ήταν η Λυκαονία και σαν εθνικός ονομαζόταν Ταράσιος. Όταν βαπτίσθηκε χριστιανός, ονομάσθηκε Σώζων. Βοσκός στο επάγγελμα, προσπαθούσε να μιμείται την ημερότητα των προβάτων, που θαύμαζε πολύ. Πολλές φορές τον ενοχλούσαν και τον αδικούσαν οι άλλοι βοσκοί, αλλά αυτός πάντοτε στάθηκε πράος απέναντι τους. «Μου είναι ντροπή», έλεγε, «να γίνω κατώτερος από τα πρόβατα που βόσκουν». Μελετούσε με επιμέλεια την Αγία Γραφή, και όταν στην εξοχή συναντούσε ειδωλολάτρη, προσπαθούσε να τον κατηχήσει στο Χριστό. Κάποτε ο Σώζων πήγε στην Πομπηϊούπολη της Κιλικίας, όπου υπήρχε ένα χρυσό ειδωλολατρικό άγαλμα. Μόλις το είδε, η ψυχή του πράου Σώζοντα παροργίστηκε. Τότε, με θάρρος πολύ έσπασε το δεξί χέρι του χρυσού αγάλματος, το πούλησε και τα έσοδα διαμοίρασε στους

φτωχούς. Ο έπαρχος Μαξιμιανός αναστατώθηκε και φυλάκισε πολλούς ανεύθυνους. Όταν το έμαθε αυτό ο Σώζων, παρουσιάστηκε στον έπαρχο και στις απειλές του με ήρεμο ύφος απάντησε ότι μέσα στο ναό το άγαλμα ήταν άχρηστο, ενώ έτσι ωφέλησε και κάποιους φτωχούς. Αμέσως τότε, αφού τον βασάνισαν φρικτά, τον έριξαν στη φωτιά, όπου ο πράος και ζηλωτής βοσκός απήλθε προς τον Κύριο.